

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11Co/107/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110225162
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1110225162.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Kataríny Štrignerovej a JUDr. Bianky Gelačikovej, v právnej veci navrhovateľov: X/ P. T. U., H. XX.XX.XXXX, C. N. C. Z., Š.Í. XXX, štátny občan SR, X/ D. U., Q.. R., H. XX.XX.XXXX, C. N. C. Z., Š.H. XXX, štátny občan SR, proti odporcovi: D. Z. K. Q. C., P. XXXXXXXX, K. K. N. C., S. H. X, o zaplatenie 39.603,16 euro s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 19.02.2014, č.k. 11C/84/2010-255, jednohlasne (pomerom hlasov 3:0) takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa vo výroku, v ktorom bola uložená odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľom v 1/ a 2/ rade spoločne a nerozdielne úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 39.603,16 euro od 25.05.2010 do zaplatenia a vo výroku o trovách konania z r u š u j e a v rozsahu zrušenia sa v r a c i a na ďalšie konanie.

Vo zvyšnej napadnutej časti sa rozsudok súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e.

o d ô v o d n e n i e :

V napadnutom rozsudku súd prvého stupňa :

- uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľom v 1/ a 2/ rade spoločne a nerozdielne sumu XX.XXX,XX euro spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy XX.XXX,XX euro od 25.5.2010 do zaplatenia, to všetko do desať dní od právoplatnosti rozsudku,
- uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľom v 1/ a 2/ rade spoločne a nerozdielne náhradu trov konania v sume X.XXX,XX euro, z toho trovy právneho zastúpenia v sume XXXX,XX euro a iné trovy v sume XXXX,XX euro, do desať dní od právoplatnosti rozsudku,
- uložil odporcovi povinnosť zaplatiť štátu náhradu trov konania v sume XX,XX euro na účet Okresného súdu Bratislava I, do desať dní od právoplatnosti rozsudku,
- navrhovateľom v 1/ a 2/ rade uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť doplatok súdneho poplatku v sume XXX euro na účet Okresného súdu Bratislava I ,v lehote desať dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Výrok o veci samej právne odôvodnil čl. 20 ods.4 Ústavy Slovenskej republiky, § 1 ods.1, § 4 ods.1,2 zák.č. 66/2009 Z.z. v platnom znení, § 451 ods.1,2, § 456 prvá veta, § 458 ods.1, § 517 ods.2 zák.č. 60/1964 Zb. v platnom znení (ďalej „ Občiansky zákonník „), § ods.1 nariadenia č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.1.2013, keď po vykonanom dokazovaní dospel k záveru o dôvodnosti návrhu, v ktorom sa navrhovatelia 1/,2/ ako bezpodieloví spoluvlastníci nehnuteľností domáhali uložiť odporcovi povinnosť vydať im bezdôvodné obohatenie za užívanie nehnuteľností nachádzajúcich sa v k.ú. E. N., zapísaných na LV č. XXXX ako parcely č. XXXX/X vinice vo výmere XmX, č. XXXX/X vinice vo výmere XXX m2, č. XXXX/X záhrady vo výmere XXX m2 a č. XXXX zastavané plochy a nádvorcia vo výmere XX m2, ktoré

sú zastavané miestnou komunikáciou (Z. V.), pod ktorou sa nachádza kanalizačný zberač B.-N.-X-X. Vlastníkom miestnej komunikácie sa s účinnosťou od 1.7.1996 stal odporca na základe § 3d ods. 3 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 135/1961 Zb.) a zák.č. 160/1996 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 135/1961 Zb., sa s účinnosťou od 1.7.1996 obce stali vlastníkami miestnych komunikácií. Zákon č. 66/2009 Z.z. riešil prípady, keď nedošlo k majetkovoprávnemu vysporiadaniu nehnuteľností - pozemkov - na ktorých sa nachádza stavba vo vlastníctve obcí a vyšších územných celkov. V zmysle ustanovenia § 4 ods. 1 zák. č. 66/2009 Z.z. bolo k takým nevysporiadaným pozemkom pod stavbou zriadené vo verejnom záujme v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou (vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby).

Z vykonaného dokazovania (Hospodárskej zmluvy č. XX/XXX/XX z 30.1.1991 uzatvorenej medzi odovzdávajúcou organizáciou: Výstavba hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislava a preberajúcou organizáciou: Vodárne a kanalizácie a údajov zapísaných v Katastri nehnuteľností) ustálil, že vlastnícke právo Bratislavskej vodárenskej spoločnosti , a.s. ku kanalizačnému zberaču umiestneného pod miestnou komunikáciou nebolo v konaní nad akúkoľvek pochybnosť preukázané. Navyiac, vychádzajúc z obsahu Znaleckého posudku č. XX/XXXX (odpovede na zadanú znaleckú úlohu č.6), ktorého vypracovanie v priebehu konania nariadil súd mal za to, že existencia kanalizačného zberača neovplyvňuje výšku odplaty za zriadenie vecného bremena a ani výšku nájomného za pozemok. Výška nájomného a odplaty za vecné bremeno by preto bola rovnaká bez ohľadu na existenciu kanalizačného zberača. Vychádzajúc z uvedených skutočností ohľadom povinného subjektu súd prvého stupňa dospel k záveru, že nemohol zaviazat Bratislavskú vodárenskú spoločnosť, a.s. na úhradu žalovanej sumy či už solidárne s odporcom alebo pomerne, pretože nie je vlastníkom predmetného kanalizačného zberača a jediným zodpovedným subjektom je odporca.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní primárne vychádzal z čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu. Z citovaného ustanovenia ústavy vyplýva, že jednou z podmienok pri nútenom obmedzení vlastníckeho práva je aj poskytnutie primeranej náhrady (okrem zákonného základu, existencie verejného záujmu a nevyhnutnej miery obmedzenia). Argument odporcu, že mu vzniklo bezplatné právo zodpovedajúce vecnému bremenu mal za nesprávny a odporujúci cit. článku Ústavy SR. Mal za nepochybné, že vlastnícke právo navrhovateľov 1/,2/ k pozemkom parc.č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX v k.ú. E. N. je obmedzené v prospech odporcu, a to na základe zákona č. 66/2009 Z.z., vo verejnom záujme a v nevyhnutnej miere. Ak zákon č. 66/2009 Z.z. v § 4 výslovne neupravuje poskytnutie náhrady vlastníkom pozemkov za právo obce alebo vyššieho územného celku zodpovedajúce vecnému bremenu, mal za potrebné postupovať podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a vykladať ho v súlade s čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky. Súd prvého stupňa konštatoval, že navrhovateľom 1/,2/ patrí náhrada za obmedzenie ich vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam zo strany odporcu (čl. 20 ods. 4, čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z.).

Pri konkurencii dvoch rovnocenných vlastníckych práv (vlastnícke právo k pozemku versus vlastnícke právo k stavbe postavenej na cudzom pozemku), ak niekto staval na základe časovo neobmedzeného práva k cudziemu pozemku, ktoré v dôsledku zmeny právnej úpravy zaniklo, zostanú práva k stavbe a pozemku rozdielne a vzájomný vzťah vlastníkov je nutné riešiť podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení. Posúdenie, či medzi účastníkmi išlo o vzťah bezdôvodného obohatenia, závisí od naplnenia znakov skutkovej podstaty hmotnoprávnej normy - § 451 ods. 1,2 citovaného zákona. Inštitút bezdôvodného obohatenia vyjadruje zásadu občianskeho práva, že nikto sa nesmie bezdôvodne obohatiť na úkor iného, a pokiaľ k tomu dôjde, je povinný takto získaný prospech vrátiť. Zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie je objektívneho charakteru a predpokladom jeho vzniku nie je protiprávny úkon obohateného, ani jeho zavinenie, podstatné je iba to, že stav obohatenia vznikol (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. IV. ÚS 94/2011-44 zo dňa 7.7.2011, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 142/2002.). Podľa názoru súdu prvého stupňa bezdôvodné obohatenie v predmetnej právnej veci spočíva v odporcovom bezplatnom užívaní pozemkov parc.č. XXXX/X, Č.. XXXX/X, Č.. XXXX v k.ú. E. N. vo vlastníctve navrhovateľov 1/,2/ nachádzajúcich sa pod cestou, ktorá je vo vlastníctve odporcu (pod cestou sa navyše nachádza kanalizačný zberač). Mal za právne irelevantné, že odporca sám cestu nepostavil a že do vlastníckych vzťahov k ceste vstúpil až na základe zák. č. 135/1961 Zb. Za podstatnú mal právnu skutočnosť, že v období do 30.6.2009 sa odporca bezdôvodne obohacoval na úkor navrhovateľov 1/,2/, keď pozemok v ich vlastníctve užíval bez právneho dôvodu. Ak sa aj odporca snažil vyriešiť právne vzťahy s navrhovateľmi uzatvorením kúpnej

alebo nájomnej zmluvy, sám svojím konaním prispel k neuzatvoreniu uvedených záväzkových vzťahov (vzhľadom na nesúhlas mestského zastupiteľstva odporcu).

Právo odporcu zodpovedajúce vecnému bremenu k pozemkom parc.č. XXXX/X, č. XXXX/X B. Č.. XXXX, zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX v k.ú. E. N., vzniklo až účinnosťou zákona č. 66/2009 Z.z. dňa 1.7.2009. Obsahom vecného bremena je držba a užívanie pozemku pod stavbou, v tomto prípade miestnou komunikáciou, pod ktorou sa nachádza kanalizačný zberač. Do 30.6.2009 ide o bezdôvodné obohatenie odporcu na úkor navrhovateľov 1/,2/, pretože predmetné pozemky užíval bez právneho dôvodu - bez kúpnej zmluvy, nájomnej zmluvy alebo zmluvy o zriadení vecného bremena. Súd prvého stupňa na základe uvedeného dospel k záveru, že odporca je povinný bezdôvodné obohatenie za obdobie od 26.5.2008 do 30.6.2009 vydať navrhovateľom 1/,2/ spoločne a nerozdielne podľa § 451 ods. 1 Obč. zákonníka.

Pri ustálení výšky bezdôvodného obohatenia odporcu za obdobie od 26.5.2008 do 30.6.2009 (kedy odporca užíval pozemky vo vlastníctve navrhovateľov, na ktorých sa nachádza stavba odporcu, bez uzatvorenia kúpnej zmluvy, nájomnej zmluvy alebo zmluvy o zriadení vecného bremena) konštatoval, že odporca je povinný vydať sumu XX.XXX,XX euro zodpovedajúcu cene nájmu určenému znaleckým posudkom P.. Z.. A. S.. Celková suma bezdôvodného obohatenia bola určená podľa záverov znaleckého posudku vo výške X.XXX,XX euro za nájom za obdobie 26.5.2008 do 31.12.2008 a X.XXX,XX euro za nájom za obdobie od 1.1.2009 do 30.6.2009 (181 dní). Za obdobie od 1.7.2009 (kedy nadobudol účinnosť zákon č. 66/2009 Z.z.) do 31.12.2013 patrí podľa úvahy súdu prvého stupňa navrhovateľom 1/,2/ odplata za vecné bremeno v celkovej výške XX.XXX,XX euro (za obdobie od 1.7.2009 do 31.12.2009 vo výške X.XXX,XX euro, za obdobie od 1.1.2010 do 31.12.2010 vo výške X.XXX,XX euro, za obdobie od 1.1.2011 do 31.12.2011 vo výške X.XXX,XX euro, za obdobie od 1.1.2012 do 31.12.2012 vo výške X.XXX,XX euro a za obdobie od 1.1.2013 do 31.12.2013 vo výške 5.999,19 euro), pri ustáľovaní ktorej rovnako vychádzal z výšky odplaty za vecné bremeno určenej v Znaleckom posudku P.. A. S..

Pri postupe podľa § 153 ods.2 O.s.p. navrhovateľom 1/,2/ priznal za uvedené obdobie odplatu za vecné bremeno a nájom za bezdôvodné obohatenie v celkovej výške XX.XXX,XX euro.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.1, § 149 ods.1 O.s.p. v spojení s § 10 ods.1, § 13 ods.2, § 14 ods.1, § 15 písm. a/,b/, § 17 ods.1 vyhl. č. 655/2004 Z.z..

O trovách štátu predstavujúcich znalečné vyplatené z prostriedkov konajúceho súdu ustanovenej súdnej znalkyni za jej vyjadrenie na pojednávaní nariadenom na deň 19.2.2014 rozhodol podľa § 148 ods.2 O.s.p.. O povinnosti navrhovateľov 1/,2/ spoločne a nerozdielne doplatiť na účet konajúceho súdu doplatok súdneho poplatku v sume 306 euro rozhodol podľa § 5 ods.1 písm. a/, § 7 ods.11 zák. č. 71/1992 Zb. v platnom znení.

Proti výroku o trovách konania podali v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľa 1/,2/ žiadajúc, aby odvolací súd podľa § 220 O.s.p. napadnutý rozsudok v tejto časti zmenil tak, že zaviazal odporcu zaplatiť im spoločne nerozdielne náhradu trov konania v sume X.XXX,XX euro, z toho trovy právneho zastúpenia vo výške X.XXX,XX euro a iné trovy v sume X.XXX,XX euro. Odvolatelia konštatovali, že súd prvého stupňa pri vyčíšľovaní trov právneho zastúpenia opomenul priznať 20 % daň z pridanej hodnoty, hoci v podaní, v ktorom si vyčíšľovali trovy právneho zastúpenia, táto čiastka bola uvedená. Navrhovateľa 1/,2/ poukázali na to, že ich zastupovala Advokátska kancelária E. K..Q..X., ktorá je zo zákona platcom DPH.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca navrhujúc, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. So závermi súdu prvého stupňa o nepreukázaní vlastníckeho práva BVS, a.s. ku kanalizačnému zberaču nesúhlasil konštatujúc, že navrhovateľa nepreukázali vlastnícky vzťah odporcu k predmetnému kanalizačnému zberaču a v podstate ani ku komunikácii Z.. Súd prvého stupňa v tomto konaní vôbec neskúmal, či komunikácia Z. a kanalizačný zberač je vo vlastníctve odporcu. V priebehu konania nebolo preukázané, že by vlastníkom kanalizačného zberača nachádzajúceho sa pod komunikáciou Z. bolo Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava čo znamená, že pozemky vo vlastníctve navrhovateľov užívajú dva rôzne subjekty, sú na nich vybudované dve rôzne stavby, ktoré spolu nesúvisia. Vyrubené nájomné a odplatu za vecné bremeno, ktoré boli Znaleckým posudkom č. XX/XXXX vyčíslené za celú výmeru pozemkov vo vlastníctve navrhovateľov, by teda bolo potrebné pomerne rozdeliť medzi oboch

užívateľov nehnuteľností, resp. pomerne k miere užívania predmetných pozemkov znížiť odporcovi úhradu nájomného a odplaty za zriadenie vecného bremena. Odporca uviedol, že výška nájomného a odplaty za zriadenie vecného bremena podľa Znaleckého posudku č. XX/XXXX P. Z. A. S. bola stanovená neprímerane vysokou vzhľadom k tomu, na aký účel sú nehnuteľnosti vo vlastníctve navrhovateľov využívané. Znalčka dostatočne neobjasnila prečo stanovila koeficient zvyšujúcich a koeficient redukujúcich faktorov v napádanej výške. Pri stanovení všeobecnej hodnoty pozemkov vychádzala z ceny okolitých nehnuteľností, pričom nejde o pozemky pod komunikáciami, ale voľné, predovšetkým stavebné pozemky, ako napr. pozemky v inzerátoch priložených na konci znaleckého posudku, ktoré sú využiteľné iným spôsobom ako pozemky pod miestnou komunikáciou. V znaleckom posudku je sporné predovšetkým stanovenie výšky koeficientu zvyšujúcich faktorov a koeficientu redukujúcich faktorov, ktoré majú vplyv na konečnú výšku nájomného a odplaty za zriadenie vecného bremena. Práve preto, že o dané pozemky nie je záujem u kupujúcich a keďže znalčka konštatuje, že trhovú cenu určuje hlavne dopyt po konkrétnych nehnuteľnostiach, nemožno takto umelo navyšovať hodnotu ani stanoviť žiadne redukujúce faktory. Odporca napokon poukázal na to, že nezavinil súčasný stav, mal záujem o majetkovoprávne usporiadanie a na komunikáciu vynakladá množstvo nákladov na opravu, zimnú údržbu a z takéhoto vlastníctva nemá žiadne výnosy alebo výhody. Vzhľadom na to, že odvolaním napáda predovšetkým výšku sumy, na ktorú ho súd zaviazal uhradiť za užívanie pozemkov pod komunikáciou, jeho odvolanie sa vzťahuje i na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia vychádzajúce zo žalovanej sumy.

Navrhovatelia 1/, 2/ v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu navrhli rozhodnutie súdu prvého stupňa okrem výroku o výške priznaných trov právneho zastúpenia ako vecne a právne správne potvrdiť. Vo vyjadrení zopakovali podstatné skutkové okolnosti daného prípadu prezentované v priebehu konania pred súdom prvého stupňa a konštatovali, že jediným subjektom na vyporiadanie vlastníckych práv k pozemkom pod kanalizačným zberačom B. N.-X-X v komunikácii A2 je odporca. K výške sumy, na ktorú súd prvého stupňa zaviazal odporcu za užívanie pozemkov pod komunikáciou uviedli, že od roku 1997, keď mal odporca možnosť vysporiadať pozemky pod kanalizačným zberačom za cenu cca X.XXX euro do podania návrhu došlo k zmene metodiky oceňovania pozemkov. Oceňovanie pozemkov sa riadi vyhl.č. 492/2004 Z.z. a jeho prílohami. Odporca sa odvoláva na uznesenie č. 628/2001, ktorým sa zastupiteľstvo hl. mesta uznieslo vykúpiť pozemky za X,XX euro - toto uznesenie nie je smerodajné ani záväzné tak pre navrhovateľov, ani pre znalca a súd. Znalecký posudok je spracovaný korektne, nestranne a správne. K odporcom predloženým znaleckým posudkom, v ktorých je jednotková cena pozemkov vyčíslená nižšie, ako v posudku P. Z. S. predložili znalecký posudok Ing. Igora Kropáča č.30/2013 týkajúci sa pozemku v katastri M. v záhradárskej osade s obmedzeným využitím a prístupom, kde je jednotková cena iba o 4 eurá nižšia, ako jednotková cena v znaleckom posudku P. Z. S.. Odporca od 28.6.2001 zneužíva to, že na sporných pozemkoch bola postavená stavba vo verejnom záujme vyhýba sa doriešeniu vlastníckych vzťahov tým, že ponúka neprímerane nízku cenu.

Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2) keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejednalo sa o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem, vo veci súd prvého stupňa nerozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 115a O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporcu vo vzťahu k výroku, v ktorom mu bola uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľom v 1/ a 2/ rade spoločne a nerozdielne sumu 39.603,16 euro, nie je podané dôvodne. Súd prvého stupňa vo vzťahu k uvedenému výroku riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 120 ods. 1 O.s.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti uplatneného návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 132 O.s.p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite a dostatočne odôvodnil (§ 157 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 212 ods. 1 O.s.p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

V súvislosti s podaným opravným prostriedkom odporcu považuje odvolací súd za potrebné ako prvoradé uviesť, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním (§ 212 ods. 1 O.s.p.), podľa ktorého je odvolací súd viazaný návrhom odvolateľa, ktorý zahŕňa v sebe jednak kvalitatívnu ako i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, v akom má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť

preskúmané. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa preskúmaval len v rozsahu odvolacích dôvodov odporcu obsiahnutých v podanom odvolaní.

Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistiac v postupe súdu prvého stupňa z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, sa v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje (§ 219 ods.1,2 O.s.p.) s dôvodmi týkajúcimi sa odvolaním napadnutého výroku rozsudku prvostupňového súdu, v ktorom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľom v 1/ a 2/ rade spoločne a nerozdielne sumu XX.XXX,XX euro predstavujúcu odplatu za vecné bremeno za obdobie od 1.7.2009 do 31.12.2013 a nájom za bezdôvodné obohatenie za obdobie od 26.5.2008 do 30.6.2009, čo do právneho základu sa odvíjajúcu od užívania pozemkov v bezpodielovom spoluvlastníctve navrhovateľov 1./2/ nachádzajúcich sa v k.ú. E. N., zapísaných na LV č. XXXX ako parcely č. XXXX/X vinice vo výmere XmX, Č.. XXXX/X vinice vo výmere XXX Z., Č.. XXXX/X záhrady vo výmere XXX m² a č. XXXX zastavané plochy a nádvorja vo výmere XX m², ktoré sú zastavané miestnou komunikáciou (Z. V.), pod ktorou sa nachádza kanalizačný zberač B.-N.-X-X. Keďže v odôvodnení rozhodnutia vzťahujúcom sa na tento prisudzujúci výrok súd prvého stupňa dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o uplatnenom nároku podstatný význam, ktoré odvolateľ v odvolaní podanom proti rozsudku len zopakoval, odvolací súd osvojac si dôvody napadnutého rozhodnutia v tejto časti, využíva možnosť danú mu ust. § 219 ods.2 O.s.p. na vypracovanie tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia.

K doplneniu dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa v tejto časti a v záujme dôsledného vyporiadania sa s odvolacími námietkami odvolací súd udáva nasledovné.

K odporcom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. vyplývajúceho z obsahu odvolania (t.j. že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvého stupňa založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 133 až § 135 O.s.p.. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je vo vzťahu k preskúmanému prisudzujúceho výroku naplnený. Rozhodnutiu súdu prvého stupňa nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovenia § 133 až § 135 O.s.p. alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie navrhnuté účastníkmi konania, z doložených listinných dôkazov a z výsluchu účastníkov zistil skutkový stav, následne vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 132 O.s.p. a z týchto dospel aj k správny skutkovým zisteniam, na ktorých založil svoje rozhodnutie. Zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom nebola zistená vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom prijatým súdom prvého stupňa o tom, že vlastníkom kanalizačného zberača B. N.-X-X v komunikácii A2 je odporca, keďže z výsledkov vykonaného dokazovania vo vzťahu k vlastníctvu tohto stavebného komplexu pozostávajúceho z kanalizačných rúr, čistiacich šácht, násypov a prislúchajúcich oporných múrov iná skutočnosť nevyplývala. Pokiaľ odporca v odvolaní namietol svoje vlastníctvo k miestnej komunikácii na Z. V. N. C., ktorou sú zastavané pozemky patriace do bezpodielového spoluvlastníctva navrhovateľov 1./2/ je treba uviesť, že súd prvého stupňa vlastníctvo odporcu k označenej miestnej

komunikácii prijal ako skutočnosť medzi účastníkmi nespornú, ktorá nebola odporcom ani vo vyjadrení sa k návrhu na začatie konania a ani v ďalšom priebehu konania pred súdom prvého stupňa sporovaná (§ 120 ods.1,3 O.s.p.). Za situácie, kedy vlastnícke právo odporcu k označenej miestnej komunikácii vyplynulo i ako dôsledok zákonnej úpravy dôsledne uvedenej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, je námietka odporcu (keď v inej časti odvolania svoje vlastnícke právo k označenej miestnej komunikácii nepopiera) nedôvodná a účelová.

Pokiaľ ide o námietky odporcu k Znaleckému posudku č. XX/XXXX z 18.2.2013 vypracovaného P.. Z.. A. S. a vyhodnotenia jej výsluchu v priebehu pojednávania nariadeného na deň 19.12.2014 je treba uviesť, že zmyslom znaleckého dokazovania, potvrdenia alebo odborného vyjadrenia, je ozrejmienie skutkových okolností, na posúdenie ktorých treba odborné znalosti a skúsenosti, potrebných k právnomu posúdeniu veci. Znalecký posudok sa hodnotí ako každý iný dôkaz podľa ust. § 132 O.s.p., odborné závery v ňom obsiahnuté však hodnoteniu súdu podľa cit. ust. nepodliehajú. Hodnotenie dôkazu znaleckým posudkom spočíva v posúdení, či sú závery posudku náležite odôvodnené, či sú podložené obsahom nálezu, či bolo prihliadnuté ku všetkým skutočnostiam, s ktorými sa bolo treba vyporiadať, či závery posudku nie sú v rozpore s výsledkami ostatných dôkazov, a či jeho odôvodnenie zodpovedá pravidlám logického myslenia. Aby mohol súd znalecký posudok zodpovedne hodnotiť, nesmie sa znalec obmedziť vo svojom posudku výlučne na podanie odborného záveru - súd musí mať možnosť vedieť, z ktorých zistení posudku znalec vychádzal, akou cestou k takýmto zisteniam dospel a na základe akých úvah dospel k svojmu rozhodnutiu.

V prejednávanej prípadе označený znalecký posudok a jeho doplnenie spĺňajú uvedené kritériá, kedy ustanovená znalkyňa podrobne, logicky s podložením odborných skutočností dospela k záverom o trhovej hodnote nehnuteľností, určila trhový nájom predmetných nehnuteľností, určila hodnotu vecného bremena - užívanie nehnuteľností na ktorých má odporca vybudovanú miestnu komunikáciu, stanovila výšku odplaty za vecné bremeno vzniknuté zo zák. č. 66/2009 Z.z. a zodpovedala ďalšie zadané úlohy majúce pri rozhodovaní súdu o nároku navrhovateľov 1./2/ podstatný význam. V priebehu výsluchu dňa 19.2.2014 dostatočným spôsobom vysvetlila použitie tzv. redukujúceho a zvyšujúceho faktora, ktoré je možné od roka 2010 zohľadňovať súčasne. Preto ak súd prvého stupňa pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľov 1./2/ na závery tohto znaleckého posudku prihliadol, nie je možné jeho rozhodnutiu nič vytknúť.

Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti, v ktorej uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľom v 1/ a 2/ rade spoločne a nerozdielne sumu XX.XXX,XX euro a v závislom výroku o náhrade trov štátu (v ktorom správne uložil odporcovi povinnosť zaplatiť na účet konajúceho súdu náhradu trov štátu v sume XX,XX euro) podľa § 219 ods.1,2 O.s.p. ako vecne a právne správne potvrdil.

Vo vzťahu k prisudzujúcemu výroku, v ktorom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľom v 1/ a 2/ rade spoločne a nerozdielne úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy XX.XXX,XX euro od 25.5.2010 do zaplatenia odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie súdu v tejto časti nie je možné pre nedostatok odôvodnenia rozhodnutia preskúmať. Súd prvého stupňa síce v odôvodnení rozhodnutia uviedol právnu úpravu vzťahujúcu sa na rozhodovanie o príslušenstve uplatneného peňažného dlhu, v odôvodnení rozhodnutia však absentuje akákoľvek úvaha súdu vzťahujúca sa na moment vzniku omeškania odporcu s peňažným plnením, priznaným za obdobie od 26.5.2008 do 30.6.2009 titulom vydania bezdôvodného obohatenia zodpovedajúceho cene nájmu za užívanie predmetných nehnuteľností a za obdobie od 1.7.2009 do 31.12.2013 zodpovedajúceho odplate za vecné bremeno. Uvedené znamená, že súd prvého stupňa v tejto časti svojho rozhodnutia zaťažil konanie vadou, v dôsledku ktorého odňal účastníkom možnosť právne a skutkovo argumentovať proti prijatým záverom.

Na základe uvedeného odvolací súd podľa § 221 ods.1 písm. f/,h/ O.s.p. rozhodnutie súdu vo výroku, v ktorom bola uložená odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľom v 1/ a 2/ rade spoločne a nerozdielne úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy XX.XXX,XX euro od 25.5.2010 do zaplatenia a v závislom výroku o trovách konania zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie. Úlohou súdu prvého stupňa bude v novom rozhodnutí opakovane o uplatnených úrokoch z omeškania rozhodnúť a svoje rozhodnutie odôvodniť tak, aby boli splnené požiadavky kladené v § 157 ods.2 O.s.p. na písomné

vyhotovenie rozhodnutia. V rozhodnutí o zostávajúcom predmete konania rozhodne súd prvého stupňa i o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.